

LEON ADRIAANS in Westside
'Het schilderen eindigt nooit'

Van 24 mei tot 7 juni 2013 organiseert Mieke van Schaijk in Westside de tentoonstelling *'Het schilderen eindigt nooit'* met werk van Leon Adriaans (1944-2004). De tentoonstelling wordt geopend op 25 mei om 15:00 uur door Jurriaan Maessen, schrijver, publicist en bestuurslid van de Stichting Adriaans.

Een dag eerder, op 24 mei, heropent het Noordbrabants Museum samen met het Stedelijk Museum 's-Hertogenbosch (SM's). Het Noordbrabants Museum heeft in de nieuwe vestiging een speciale zaal gewijd aan de Bossche kunstenaars JCJ Vanderheyden (1928-2012) en Leon Adriaans. Dat is een bevestiging van hun betekenis voor de kunst. Aan JCJ Vanderheyden besteedde Mieke van Schaijk al eerder aandacht. Nu heeft ze een keuze gemaakt uit het nagelaten werk van Leon Adriaans in samenspraak met Monique Willems, Carin Crijnen en Willem-Jan Kersten.

Leon Adriaans werd in Helmond geboren waar hij ook opgroeide en bezocht de Koninklijke Academie voor Kunst en Vormgeving in 's-Hertogenbosch waar hij in 1967 afstudeerde. Sindsdien heeft hij altijd in zijn geboortestreek gewoond en gewerkt. Hij legde daarbij een voorliefde aan de dag voor het eenvoudige landleven en het boerenbestaan. Naast cruciale schilder-kunstige onderwerpen over licht, ruimte, tijd, kleur en materie loopt zijn belangstelling voor het boerenleven als een rode draad door zijn werk. Naast zijn kunstenaarschap heeft hij ook als boer geleefd en gewerkt, met name op de boerderij in het Sterrebos waar hij de laatste jaren van zijn leven ook zijn atelier had. Het atelier kan worden bezocht en er is een *artist-in-residence* voorziening.

Leon Adriaans gaf zich voortdurend rekenschap van zijn positie in de kunst en het leven en maakte daarin duidelijke en afwijkende keuzes. Hij combineerde als schilder abstract werk van patronen opgebouwd uit ritmische kwastzettingen met figuratieve verbeeldingen van zijn bestaan als schilder en boer. Hij ging analytisch te werk ten aanzien van begrippen als waarnemen, kijken en verbeelden, maar had een intuïtieve schilderstijl. Hij werkte vaak 's nachts in een staat van verhevigde concentratie.

Het venster in zijn atelier en de manier waarop het licht er doorheen viel was een terugkerend thema. Ook ging hij na met wie hij zich in de kunst verwant voelde. Op grote doeken maakte hij stambomen waarin de namen van Pieter Breugel, Van Eijck, Goya, El Greco, Van Gogh, Mondriaan, Van Velde, Permeke en De Smet voorkwamen. Malevitsj en Kokoschka nam hij ook op in dat spectrum. Hij was een schilderende vulkaan met een onuitputtelijk imaginair reservoir. De dieren waarmee hij zich omringde, en met name de paarden en de duiven, komen op veel van zijn schilderijen voor.

Mieke van Schaijk laat met haar keuze de verschillende aspecten van het kunstenaarschap van Leon Adriaans zien. Hij was een schilder uit de provincie die een universele beeldtaal hanteerde.

'Het schilderen eindigt nooit'
Schilderijen van Leon Adriaans

www.miekevanschaijk.nl

Geopend donderdag, zaterdag en 2 juni 13-17 uur, vrijdag 14-18 uur
en op afspraak (+ 31 6 23690189, miekevanschaijk@xs4all.nl)

Verwersstraat 19-21, 's-Hertogenbosch

De tentoonstelling is ook te bezichtigen tijdens de openingstijden
van **WESTSIDE**, www.westsidedenbosch.nl

